

РЕШЕНИЕ

№ 23472

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1209** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от
АПК.

Образувано е по касационна жалба на Е. М. С. чрез адв. Д. С. срещу Решение №5148/25.11.2024г
по анд.№ 4262/2024г по описа на СРС, НО 131 състав, с което е потвърдено наказателно
постановление (НП) № 24 – 4332 – 002770/13.02.2024г., издадено от началник група към СДВР,
отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал.1, т. 2 от Закона за
движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да
управлява МПС за срок от 12 месеца” и му е наложена „глоба” в размер на 1000 лева за
нарушаване на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено при допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон.
Инвокирани са доводи, че при издаване на АУАН и НП не са изяснени всички въпроси,
обуславящи административнонаказателната отговорност на дееца, в съдържанието им не е налице
единство по отношение визираното нарушение, нарушител, обстоятелствата при които е
извършено и по отношение направената правна квалификация, като конкретен състав на
административно нарушение. Според касатор в хода на производството по съставяне на АУАН,
въз основа на който е издадено наказателното постановление са допуснати съществени
процесуални нарушения, които са засегнали в значителна степен правото му на защита – АУАН е

съставен от лице без надлежна компетентност, като същото се отнася и за НП. Основни процесуални нарушения се откриват според касатор при изследване съдържанието на акта и постановлението, като са налице разминавания между цифровото посочване на нормата на нарушението и словесното описание на правилото за поведение. Оспорва реда и начина, по който е взета пробата за алкохол и факта, че устройството е с техническа изправност и същото е било зачислено на патрула, извършил проверката. С доводи за нарушаване на принципа за неизменност на обвинението моли съда да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът Началник група в СДВР- отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се представлява и не изпраща процесуален представител

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, свидетел от 04 РУ СДВР, който е спрял касатор за проверка и е извикал за съдействие колеги от КАТ и свидетел в режим на довеждане от жалбоподател. Първоинстанционният съд е приел, че Е. М. Севери е правоспособен водач на МПС, притежаващ СУМПС №[ЕИК]. На 03.02.2024г., свидетелят В. М.- полицейски служител при 04 РУ-СДВР, бил назначен като патрул, заедно с полицай Т. М.. Около 09:10 часа на 03.02.2024г., при осъществяване на патрулната дейност, те забелязали лек автомобил марка "А." модел "А5" с рег. № , който се движел по [улица]в посока от [улица]към [улица], управляван от Е. Севери. Автомобилът бил спрял за проверка от страна на полицейския патрул, като в хода на същата, водачът на автомобила бил установен като жалбоподателя Севери, а на предна дясна седалка в автомобила пътувала свидетелката Е. В.. Двата служители на 04 РУ-СДВР се усъмнили, че жалбоподателката е употребила алкохол, поради което поискали съдействието на патрул на ОПП-СДВР. На място бил изпратен такъв, включващ и свидетеля В.. При проверката полицейските служители приканили водача на превозното средство Севери да й бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с номер А. 0046. Пробата с пореден номер 6278 отчела концентрация на алкохол 1,11 на хиляда. Освен това при извършена проверка с техническо средство Дрегер ДръгТест 5000 бил отчетен положителен резултат за употреба на наркотични вещества от страна на жалбоподателя. В тази връзка от страна на младши автоконтрольор Ц. Р., част от патрула на ОПП-СДВР, бил издаден Талон за изследване № 0176915, и жалбоподателката била съпроводена до ВМА, където обаче същата отказала да предостави проби от кръв и урина за медицинско изследване, като отказът е надлежно удостоверен в изготвения Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби. В хода на извършената на 03.02.2024г. проверка, на база резултата от изпробването с техническо средство бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА, бланков номер 1096836 от страна на свидетеля В., с който срещу Е. М. Севери, било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че на 03.02.2024г.,около 09,10 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлявала лек автомобил марка „А.“, с рег. № СВ 5990 РС, при установена след изпробване с техническо средство

концентрация на алкохол в кръвта 1,11 промил, квалифицирано като нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, както и за това, че управлява посоченото МПС след употреба на наркотични вещества, квалифицирано като нарушение на чл.5, ал.3, т.1 пр.2 от ЗДвП.

Актът съставен в присъствието на нарушителя, му е предявен за запознаване, при което жалбоподателят е отбелязала, че има възражение, като такива не са постъпили и в законоустановения срок.

На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 24-4332-002770 от 13.02.2024 година началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР е наложил на Е. М. Севери, с ЕГН [ЕГН] наказание глоба в размер на 1000/хиляда/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца на основание чл. 174, ал.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Доколкото нарушението по чл.5, ал.3, т.1, пр.2 НК - управление на МПС след употреба на наркотични вещества, осъществява състав на престъпление, то по отношение на това деяние не е издавано НП, а е отпочнато наказателно производство.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. В съдебното решение СРС изрично е посочил, че материалната и териториалната компетентност на актосъставителя съгласно чл.189, ал.1 ЗДвП е в съответствие с т.1.3.1 от Заповед №8121з-1632/02.12.2021г на министъра на вътрешните работи, като материалната и териториална компетентност на издателя на наказателното постановление съгласно чл.189, ал.12 от ЗДвП е в съответствие с т.3.10 от приобщената по делото заповед, с посочен по-горе номер, дата и издател. Следователно неоснователни са доводите на касатор, че актът и постановлението са издадени от некомпетентен орган.

Правилни са изводите на въззивния съд, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Правилно СРС е приел, че АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити, съставени са при спазване законоустановените срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН.

Противно на твърденията в касационната жалба, липсват неясноти при описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено, като в акта и в постановлението е дадено пълно и недвусмислено описание на нарушението, съдържат се категорични и ясни твърдения относно факта на управление на МПС с индивидуализиране на същото с посочена марка, модел, регистрационен номер – следователно няма неяснота относно превозното средство, с което е извършено нарушението. Надлежно е описано и мястото на нарушението като е посочена пътната артерия, посоката на движение на лекия автомобил. Както правилно е приел СРС не съществува

противоречие и относно времето на деянието – това е момента на спиране за проверка на л.а., който предхожда момента на изпробването с техническо средство. По недвусмислен начин е посочен и водача на автомобила /касатор/, който е извършил и нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Изписването на пълния текст на нормата не води до неяснота на административното обвинение, конкретно е определена и приложимата санкционна норма- чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, която е съобразена с установената при касатор концентрация на алкохол /1,11%/. Както правилно е отбелязал СРС няма колизия между посочената като нарушена норма на чл.5, ал.1, т.3 ЗДвП, която въвежда забрана за управление на МПС след употреба на алкохол над 0,5 на хиляда, а санкционната разпоредба, регламентираща наказанието за управление на МПС със съответна концентрация, надхвърляща общата забрана, а именно при концентрация над 0,8 на хиляда. Неоснователни в този смисъл са оплакванията на касатор, които са фигурирали и в сезиращата СРС жалба, че са допуснати процесуални нарушения, свързани със съдържанието на АУАН и НП, същите не се споделят от настоящия състав. С оспореното пред СРС наказателно постановление, издадено от началник група при отдел ПП при СДВР на касатор С. е наложено наказание за допуснато нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Разпоредбата забранява управление на МПС след употреба на алкохол концентрация над 0,5 на хиляда. Предвид това и описаната в акта и постановлението фактическа обстановка, правилно е установена от СРС и същата напълно кореспондира с посочения състав на административно нарушение, поради което отговорността на касатор е правилно ангажирана. Същата безспорно е управлявала МПС л.а. А. с рег [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол. Последното в съответствие с изискването на чл.174, ал.4 от ЗДвП е установено при спазване на разписаните в действащата към момента на деянието Наредба №1 от 19.07.2017г за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, правила. Противно на изложеното от касатор не съществува съмнение в изправността на техническото средство, за чиято проверка СРС е събрал писмени доказателства. Не се споделят и възраженията на касатор, че е налице съмнение относно достоверността на описаната в акта обстановка, тъй като устройството не е било зачислено на патрула, извършил проверката. Както правилно са кредитирани показанията на актосъставителя и свидетеля при съставянето на АУАН, кореспондиращи в цялост със събраните писмени доказателства /докладна записка/, че спрелите за проверка длъжностни лица от 04 РУ СДВР към момента на извършване на проверката не са притежавали техническо средство за измерване на алкохол и за наличие на наркотични вещества, поради което са извикали колегите от КАТ, които са извършили тестването с уред за тестване за алкохол и наркотици. Горното обстоятелство не води до съмнение относно достоверността на описаната в акта фактическа обстановка.

Изрично в НП е посочено, че касаторът е нарушил чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба вменява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 1,11 промила, установено с Алкотест дрегер. Настоящият състав на АССГ, счита че това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според който водач, който управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да

управлява МПС за срок от 12 месеца и с глоба от 1000 лв. Административни наказания в посочения законоустановен размер са наложени с процесното НП, поради което са изцяло неоснователни касационните оплаквания за неправилна квалификация на деянието и несъответстваща му санкция.

Наказанието е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5148 от 25.11.2024 г. по анд. № 4262/2024 г. по описа на СРС, НО, 131 с-в

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.